ცნობის ფურცელი

№ 1703 ჯოკელ დღიური გამოცემა 1896—1902 ოქტომბერი, 21 იანვარი № 1703

ეროვნული ბიბლიოთეკა

გამოთი ღირს: წელიწადში—6 მან., თვეში—75 კაპ., ცალე ნომერი—3 კაპ., ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი „პეტიტით“ პირველ გვერდზე—10 კ., მეორეზე—5 კაპ. ზელნაწერები და ფასიანები გამოცემულია: „მოამბე“, „განძის“ და „ცნობის ფურცლის“ რედაქციის კონტორაში, ჯაჭის დიდ ქუჩაზე, № 27 და ზ. კაპ. ჭონთელის ბიბლიოთეკის კიოსკში (ქალაქის ცენტრალის ბიბლიოთეკა).

ზელ-ნაწერებული წერილები არ დაიბეჭდება.—ხელაბრუნ წერილები რედაქციის სამეურნეოში უნდა გამოიგზავნოს.—პირადის მოლაპარაკება რედაქციასთან შეიძლება ყოველ დღე, კვირა-უქმეების გარდა, შუადღის 11—1 საათზე.

ფოტოს ბეჭდვა: Типпель, въ редакціи „Моамбе“ и „Цнобисъ-Пурцели“ ТЕЛЕФОНЪ № 372.

მიიღება ხელის-მოწერა **1902** წლისათვის

„მოამბე-ცნობის ფურცელ“-ზე

სუბსკრიპციანი დამატებით

ყოველ თვეურად წერილი „მოამბე“ (წელიწადში ხუთჯერ)		ყოველ დღიური გაზეთი „ცნობის ფურცელი“ (წელიწადში ზუთჯერ)	
ფასი განცხადების გაკეთებისა:		ფასი განცხადების გაკეთებისა:	
ცალკასიანში და რუ-სეთში:	საზღვარ-გა-რას:	ცალკასიანში და რუ-სეთში:	საზღვარ-გა-რას:
1 წელი . . 10 მ.	13 მ.	1 წელი . . 6 მ.	9 მ.
6 თვის . . 6 „	7 „	6 თვის . . 5 „	7 „
3 „ . . 3 „	5 „	1 „ . . 75 კ.	1 მ.

ვინც „მოამბე“-ს მიიღებს წელით გამოიწერს, „ცნობის ფურცელი“ უფასოდ გაეგზავნება, მხოლოდ ქალაქ ტირფ ფოსტის საზღვისთვის უნდა დეკემბრის ერთი მან., რომელიც ზედას-მოწერისთანავე უნდა იქნეს შემოტანილი. წელიერი ფასის განაწილება სამივე ეპიზოდებზე 3 მან. ქალ.-ტირფ შემოგვიტანიან, 1-ლი მარტამდე—3 მ. 1-ლ აგვისტოდე—3 მ.

ვინც **ურჩევნიად** ჩ მიტანებს და **„ცნობის ფურცელი“** ფოსტით გაეგზავნება, მხოლოდ ქალ.-ტირფ ფოსტის საზღვისთვის ერთი მან. ზედმატებით უნდა იქნეს შემოტანილი.

ვინც **„მოამბე“-ს** მიიღებს წელით გამოიწერს, **ურჩევნიად** ჩ მიტანებს და **„ცნობის ფურცელი“** უფასოდ

рацiяхъ зрѣлъ чудо. Мнѣ самой тогда не было ни страшно, ни больно, а только какъ-то странно, что я, такая большая, сижу на рукахъ у чужой женщины, которая меня качаетъ, какъ маленькую, и что-то говоритъ мнѣ ласковое, и что-то дѣлаетъ съ моимъ лицомъ, чего я не могу видѣть, но что, должно быть, очень смѣшно, потому что она сама смѣется. Потомъ она меня поставила на ноги, и я увидѣла, что она держитъ въ рукахъ что-то маленькое, красное, мокрое, и что это маленькое, красное, мокрое — мое сердце. Она мнѣ его показала, и я увидѣла, что оно не цѣлое, что въ немъ не хватаетъ большого куска, и что этотъ кусокъ она держитъ въ рукахъ. Потомъ она мнѣ его опять положила въ грудь, и я почувствовала, что оно опять цѣлое, и что мнѣ опять больно, и что я опять большая, и что я опять